

123

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 listopada 1958 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji nr 29 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej, przyjętej w Genewie dnia 28 czerwca 1930 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 27 Konwencji nr 29 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej, przyjętej w Genewie dnia 28 czerwca 1930 r., zarejestrowany został dnia 30 lipca 1958 r. przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy polski dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy swoje dokumenty ratyfikacyjne wymienionej Konwencji:

Irlandia	dnia 2 marca	1931 r.	Belgia	dnia 20 stycznia	1944 r.
Liberia	dnia 1 maja	1931 r.	Wenezuela	dnia 20 listopada	1944 r.
Wielka Brytania	dnia 3 czerwca	1931 r.	Argentyna	dnia 14 marca	1950 r.
Szwecja	dnia 22 grudnia	1931 r.	Cejlon	dnia 5 kwietnia	1950 r.
Australia	dnia 2 stycznia	1932 r.	Grecja	dnia 13 czerwca	1952 r.
Dania	dnia 11 lutego	1932 r.	Kuba	dnia 20 lipca	1953 r.
Norwegia	dnia 1 lipca	1932 r.	Ekwador	dnia 6 lipca	1954 r.
Hiszpania	dnia 29 sierpnia	1932 r.	Indie	dnia 30 listopada	1954 r.
Bulgaria	dnia 22 września	1932 r.	Burma	dnia 4 marca	1955 r.
Japonia	dnia 21 listopada	1932 r.	Izrael	dnia 7 czerwca	1955 r.
Jugosławia	dnia 4 marca	1933 r.	Egipt	dnia 29 listopada	1955 r.
Holandia	dnia 31 marca	1933 r.	Węgry	dnia 8 czerwca	1956 r.
Indonezja	dnia 31 marca	1933 r.	Niemiecka Republika Federalna	dnia 13 czerwca	1956 r.
Chile	dnia 31 maja	1933 r.	Związek Socjalistycznych Re-		
Nikaragua	dnia 12 kwietnia	1934 r.	publik Radzieckich	dnia 23 czerwca	1956 r.
Meksyk	dnia 12 maja	1934 r.	Portugalia	dnia 26 czerwca	1956 r.
Wiochy	dnia 18 czerwca	1934 r.	Ukraińska SRR	dnia 10 sierpnia	1956 r.
Finlandia	dnia 13 stycznia	1936 r.	Białoruska SRR	dnia 21 sierpnia	1956 r.
Francja	dnia 24 czerwca	1937 r.	Republika Dominikańska	dnia 5 grudnia	1956 r.
Nowa Zelandia	dnia 29 marca	1938 r.	Honduras	dnia 21 lutego	1957 r.
Szwajcaria	dnia 23 maja	1940 r.	Brazylia	dnia 25 kwietnia	1957 r.
			Ghana	dnia 20 maja	1957 r.
			Maroko	dnia 20 maja	1957 r.
			Rumunia	dnia 28 maja	1957 r.
			Iran	dnia 10 czerwca	1957 r.
			Sudan	dnia 18 czerwca	1957 r.
			Albania	dnia 25 czerwca	1957 r.
			Czechosłowacja	dnia 30 października	1957 r.
			Federacja Malajska	dnia 11 listopada	1957 r.
			Pakistan	dnia 23 grudnia	1957 r.
			Islandia	dnia 17 lutego	1958 r.
			Haiti	dnia 4 marca	1958 r.

Minister Spraw Zagranicznych: A. Rapacki

124

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) przedsiębiorstw przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu z wyjątkiem przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego,

- 2) przedsiębiorstw obrotu zwierzętami rzeźnymi i tuczu przemysłowego podporządkowanych Centrali Przemysłu Mięsnego — zwanych dalej „jednostkami”,
- 3) Zakładów Zbożowych „PZZ” podporządkowanych Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”,

II. Odpisy na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach przemysłowych z wyjątkiem przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Budowy i Montażu Maszyn Przemysłu Spożywczego.

§ 2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 3% osobowego

funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo uzyska w roku 1959 poprawę wyniku w porównaniu z wynikiem roku 1958, odpis zasadniczy na fundusz zakładowy ulega powiększeniu o odpis dodatkowy, który wynosi:

- a) w razie osiągnięcia poprawy wyniku w granicach do 10% planowanego osobowego funduszu płac — 50% kwoty osiągniętej poprawy,
- b) w razie osiągnięcia poprawy wyniku wyższej niż 10% planowanego osobowego funduszu płac — 50% kwoty poprawy w granicach 10% planowanego osobowego funduszu płac, oraz 25% pozostałej kwoty poprawy.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie poprawę wyniku wyższą niż 20% planowanego osobowego funduszu płac — Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może dla tej części poprawy, która przekracza 20% planowanego osobowego funduszu płac, polecić zastosowanie stawki odpisów w wysokości 10%.

3. W przedsiębiorstwach, które w 1958 r. nie osiągnęły planowanego wyniku, za podstawę obliczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, przyjmuje się wynik planowany na rok 1958.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w 1959 r. swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r. — a w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu z wynikiem planowanym na rok 1958 — dokonuje odpisu na fundusz zakładowy według następujących zasad:

- 1) o ile wynik osiągnięty w 1959 r. jest gorszy od wyniku osiągniętego w 1958 r., ale równocześnie jest równy lub lepszy od wyniku planowanego na rok 1959 — odpis na fundusz zakładowy wynosi kwotę odpowiadającą 3% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, pomniejszoną o tyle procent, o ile procent wynik osiągnięty w 1959 r. został pogorszony w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r.,
- 2) o ile wynik osiągnięty w 1959 r. jest gorszy od wyniku osiągniętego w 1958 r. i równocześnie gorszy od wyniku planowanego na rok 1959 — odpis na fundusz zakładowy wynosi:
 - a) 50% odpisu, jaki przypadłby za osiągnięcie wyniku w wysokości planowanej na 1959 r. — w razie gdy wynik osiągnięty w 1959 r. jest gorszy od wyniku planowanego na ten rok nie więcej niż o 5% i równocześnie jest gorszy nie więcej niż o 20% od wyniku osiągniętego w 1958 r.,
 - b) 20% odpisu, jaki przypadłby za osiągnięcie wyniku w wysokości planowanej na rok 1959 — w razie gdy wynik osiągnięty w 1959 r. jest gorszy od wyniku planowanego na ten rok o więcej niż 5% i równocześnie jest gorszy nie więcej niż o 20% od wyniku osiągniętego w 1958 r.,
- 3) o ile przedsiębiorstwo osiągnęło w 1959 r. wynik gorszy od wyniku osiągniętego w 1958 r. o ponad 20% — traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 5. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za 1958 r. w celu obliczenia odpisów na fundusz zakładowy na rok 1959. Zarządzenie powinno być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 6. 1. W razie gdy wynik na rok 1959 przyjęty w Narodowym Planie Gospodarczym dla danej branży jest gorszy w warunkach porównywalnych o więcej niż 5% w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r. oraz w razie nieporównywalności wyników poszczególnych lat w przedsiębiorstwach danej branży, Minister Przemysłu Spożywczego i Sku-

pu w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego może zezwolić na przyjęcie za podstawę do obliczenia odpisu na fundusz zakładowy, zamiast wyniku osiągniętego w 1958 r., wyniku planowanego na rok 1959.

2. W razie zezwolenia na przyjęcie za podstawę do obliczenia odpisu na fundusz zakładowy, zamiast wyniku osiągniętego w 1958 r., wyniku planowanego na rok 1959 — odpis zasadniczy na fundusz zakładowy wynosi 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959.

§ 7. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu wynik 1959 r. koryguje się stosownie do przepisu art. 6 ustawy, a ponadto:

- 1) o różnice (dodatnie i ujemne) pomiędzy planowanym i rzeczywistym wskaźnikiem zawartości:
 - skrobi w ziemniakach (w przemyśle ziemniaczanym),
 - oleju w nasionach oleistych (w przemyśle olejarskim),
- 2) o skutki zmian w zużyciu osnów tłuszczowych przy produkcji tłuszczów jadalnych (w przemyśle olejarskim),
- 3) o kwotę planowanej na rok 1959 poprawy wyniku w stosunku do wyniku osiągniętego w 1958 r. — w tych przedsiębiorstwach, w których wynik zaplanowany na 1959 r. jest lepszy — w warunkach porównywalnych — od wyniku osiągniętego w 1958 r.,
- 4) o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w 1959 r. odpowiednio wyliczony (w stosunku do 1958 r. bądź w stosunku do planu na 1959 r.).

§ 8. 1. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na 1959 r., a prawo do odpisu dodatkowego za poprawę wyniku w stosunku do planu na 1959 r.

2. W przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1, odpis zasadniczy na fundusz zakładowy wynosi 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959.

III. Odpisy na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Budowy i Montażu Maszyn Przemysłu Spożywczego.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1959 swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu z wynikiem planowanym na rok 1958 — kwota odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów ust. 1 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10% do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisów na fundusz zakładowy.

3. 1) Jeżeli przedsiębiorstwo poprawi wynik działalności w 1959 r. w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z wynikiem planowanym na rok 1958 — dokonuje odpisu dodatkowego w określonym przez Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego procencie osobowego funduszu płac planowanego na 1959 r. za każdy procent poprawy rentowności, mierzonej stosunkiem procentowym sumy wzrostu zysku lub sumy, o jaką zmniejszono stratę, do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1958 r.

- 2) Na odpis dodatkowy na fundusz zakładowy przeznaczają się średnio kwotę odpowiadającą 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 za każdy procent poprawy rentowności obliczony według zasad podanych w pkt 1 oraz w ust. 6.

4. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1959 zakłada, zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, pogorszenie wyników działalności gospodarczej w stosunku do 1958 r., prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo, za osiągnięcie wyniku planowanego na 1959 r., a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1959.

5. Do przedsiębiorstw nowo powstałych lub powstałych w wyniku reorganizacji stosuje się przepisy § 8.

6. W przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 4 i 5, poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy poprawy wyniku do sumy planowanych kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych na rok 1959.

7. 1) Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, wyłącza się zysk osiągnięty z produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami, w razie gdy wartość takiej produkcji i usług nie przekracza 10% ogólnej wartości produkcji i usług.
- 2) Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu ustali dla przedsiębiorstw, w których wartość produkcji nietypowych artykułów i usług przekracza 10% ogólnej wartości produkcji i usług, zasady i tryb korygowania zysku osiągniętego z takiej produkcji i usług, w razie gdy zysk został osiągnięty wskutek nieprawidłowego ustalenia ceny.
8. 1) W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu należy skorygować wynik osiągnięty w 1959 r. stosownie do przepisu art. 6 ustawy.
- 2) Dla celów, o których mowa w pkt 1, wynik roku 1959 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w 1959 r. w stosunku do 1958 r.
- 3) Przepisy § 5 dotyczą również przedsiębiorstw, o których mowa w rozdziale III.

IV. Odpisy na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach obrotu zwierzętami rzeźnymi i tuczu przemysłowego podporządkowanych Centrali Przemysłu Mięsnego.

§ 10. 1. Jednostki wymienione w § 1 pkt 2 dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w wysokości 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli spełnią następujące warunki:

- 1) oddziały rejonowe i powiatowe prowadzące działalność wyłącznie handlową:
- wykonywają roczny plan skupu zwierząt rzeźnych w tonnach,
 - nie przekroczą planowanego wskaźnika kosztów w stosunku do obrotu,
- 2) oddziały rejonowe i powiatowe prowadzące działalność handlową i produkcyjną:
- wykonywają roczny plan skupu zwierząt rzeźnych w tonnach,
 - wykonywają roczny plan realizacji produkcji (zdjęć) w cenach planowo-rozliczeniowych,
 - nie przekroczą planowanego wskaźnika kosztów w stosunku do obrotu (w zakresie działalności handlowej)

oraz nie przekroczą planowanego kosztu jednego kilograma produkcji globalnej (w zakresie działalności produkcyjnej),

- 3) zakłady (oddziały) samodzielnie bilansujące, prowadzące działalność wyłącznie produkcyjną:
- wykonywają plan realizacji produkcji (zdjęć) w cenach planowo-rozliczeniowych,
 - nie przekroczą planowanego kosztu jednego kilograma produkcji globalnej.

2. Jeżeli jednostki wymienione w ust. 1 osiągną ponadplanową obniżkę kosztów, dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy. Odpis dodatkowy wynosi:

- w razie osiągnięcia ponadplanowej obniżki kosztów własnych do 10% — 0,3% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent obniżki kosztów własnych,
- w razie osiągnięcia ponadplanowej obniżki kosztów własnych ponad 10%:
 - 0,3% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent obniżki kosztów własnych w granicach do 10%, a ponadto
 - 0,2% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent obniżki kosztów własnych w granicach od 10% do 15% oraz
 - 0,1% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent obniżki kosztów własnych ponad 15%.

V. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 11. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwom, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 12. 1. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Budowy i Montażu Maszyn Przemysłu Spożywczego. W wymienionych przedsiębiorstwach odnośnie do zysku osiągniętego z produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami) stosuje się przepisy § 9 ust. 7.

§ 13. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 12 ust. 1, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

§ 14. Przedsiębiorstwa, które dokonują odpisów na fundusz zakładowy od podstawy innej aniżeli poprawa wyniku finansowego, mają prawo zaliczać na fundusz zakładowy dodatkowo 50% kwoty zrealizowanych specjalnych narzutów (premi) do cen wyrobów eksportowych.

VI. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, na-

tomiaś spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwom, które nie tworzą zgodnie z § 13 funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

§ 17. 1. Wylacza się spod działania przepisów ustawy zakłady zbożowe „PZZ” podporządkowane Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”.

2. Jednostkom wymienionym w ust. 1 Centrala Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% osobowego funduszu płac planowanego na 1959 r. w ciężar zysku, a w razie braku zysku lub osiągnięcia zysku w wysokości nie wystarczającej na pokrycie przyznanego odpisu — w ciężar środków obrotowych danej jednostki, jeżeli spełnią one następujące warunki:

- 1) wykonają operatywne zadania w zakresie skupu,
- 2) wywiążą się terminowo ze swych obowiązków wobec odbiorców i dostawców,
- 3) wykażą się prawidłową gospodarką magazynową i finansową.

VII. Przepisy końcowe.

§ 18. Rada Ministrów może na wniosek Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, ustalić odmienne niż w niniejszym rozporządzeniu warunki i zasady tworzenia funduszu zakładowego w niektórych branżach przemysłu spożywczego i skupu, jak również ustalić dodatkowo warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, jeżeli to będzie niezbędne dla skutecznego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 19. Przedsiębiorstwa przemysłowe podporządkowane Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego tworzą fundusz zakładowy na zasadach odrębnego rozporządzenia.

§ 20. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 21. Na podstawie decyzji Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 22. W razie stwierdzenia nieprzebrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 23. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych, objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

125

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, geologicznych i samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4, art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych,
 - 2) państwowych przedsiębiorstw geologicznych (geofizycznych),
 - 3) samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego,
 - 4) pracowni konserwacji zabytków,
- zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa planowo-rentowne dokonują odpisów na fundusz zakładowy od osiągniętego zysku według stawki procentowej ustalonej przez właściwego ministra.

2. Właściwi ministrowie określają w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego wysokość procentowych stawek odpisów na fundusz zakładowy, przy uwzględnieniu rentowności oraz udziału funduszu płac w wartości produkcji podstawowej poszczególnych przedsiębiorstw — w ramach średniej stawki odpisu ustalonej dla resortu.

3. Średnie resortowe stawki odpisów na fundusz zakładowy ustalone są w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia.